

"כרטיס לגן עדן". על התסריט צויין בפירוט שהוא נכתב עבור ג'ורג' קלוני וג'וליה רוברטס
צילום: Vince Valitutti / Universal Pictures / Tulip Entertainment

"80 פעם ניסינו להתנשק. ב-79 צחקנו"

אחרי הפסקה ארוכה מקולנוע חוזרים ג'ורג' קלוני וג'וליה רוברטס לשחק יחד בקומדיה הרומנטית "כרטיס לגן עדן". הנינוחות המקסימה ביניהם ניכרת בראיון שבו הם מספרים איך הפיקו מעצמם ריקוד מזעזע נראה קלוני בלי חולצה בגיל 61 בשחייה עם דולפין

קיל ביוקן, ניו יורק טיימס

"ג'ורג' כבר עושה בעיות?" פתחה ג'וליה רוברטס את הראיון. ג'ורג' קלוני, ידידה של רוברטס שכיכב לצדה פעמים רבות, דווקא הקדים אותה בשיחת הווידאו שלנו כשחייג מהאחוזה שלו ושל אשתו אמאל בפרובנס, צרפת, אבל החדר שבו ישב היה כל כך מואר בשמש, שהוא כמעט לא נקלט בעדשות. כשרוברטס הצטרפה אלינו, הוא סגר את הווילונות אך ללא הועיל.

"אתה מנסה להראות עד כמה הווהר הפנימי שלך מתאחד עם תאורת המצלמות?" שאלה רוברטס.

קלוני הציץ בה דרך הזום ואמר: "את מדברת? עם כל הפיל-טרים המרככים שלך?"

"יש לי מחשב בן 25", ענתה רוברטס.

כך, בעקיצות מבדחות, מעדיף פים השניים לתקשר ביניהם. "והו הקצב הטבעי שלנו, רעשים מלאי שמחה", אומרת רוברטס. הידידות ביניהם נמשכת מאז שהופיעו יחד ב"אושן 11" ב-2001, עבור בסרט טים מושותפים רבים ועד החדש שלהם, קומדיה רומנטית בשם "כרטיס לגן עדן" שתצא למסכים ב-21 באוקטובר. הם מגלמים בה זוג לשעבר שלא חדל להתקוטט אבל משתף פעולה כדי למנוע את נישואיה המפתיעים של בתם (קייטלין דיוור) למגדל אצות (מקסים בוטייה), שאותו פגשה בנסיעת סיום הלימודים לבאלי. כשההורים הגרושים יוצרים חזית אחת, רגשותיהם הישנים ניצתים מחדש.

כששוחחתי עם רוברטס וקלוני בסוף אוגוסט, לא חדר שום אור דרך החלונות של רוברטס. השעה היתה שש בבוקר בסן פרנסיסקו שבה גרים רוברטס, בעלה דני מור דר ושלושת ילדיהם בני העשרה. רוברטס ביקשה להתחיל מוקדם כדי שתוכל לשלוח את הילדים לבית הספר אחרי הראיון. היא ציינה שקימה מוקדמת בבקרים אינה זרה לה: בשביל סצינת זריחה אחת ב"כרטיס לגן עדן" הקימו אותה ב-3 לפנות בוקר – השעה המוקדמת ביותר שבה התייצבה אי פעם על סט בקריירה שלה.

"אני לעומת זאת נאלצתי לקום ב-1 לפנות בוקר כי הם היו צריכים לעבוד על הפנים שלי", התלוצץ קלוני. "כן, כל ההדבקות והמריחות" אמרה רוברטס וצחקה את צחוקה המפורסם.

ידעתם ששניכם תשתתפו בסרט כשקראתם את התסריט של "כרטיס לגן עדן"?

קלוני: "כשקייבלתי את התסריט נכתב בו בפירוש שהוא נכתב בשביל ג'וליה ובשבילי. בעצם, השמות המקוריים של הדמויות שאנחנו מגלמים היו ג'ורג'יה וג'וליאן. לא שיחקתי בקומדיה רומנטית מאז "יום בהיר אחד" (1996), לא הצלחתי כמו ג'וליה בתחום הזה. אבל קראתי אותו וחשבתי: "אם ג'ולס תסכים, יהיה כף".

רוברטס: "איכשהו זה נראה הגיוני עם ג'ורג', בזכות הכימיה בינינו. אנחנו נכנסים לסרט בתור זוג גרוש ומאחר שאנחנו ידידים וחצי אמריקה ממילא חושבת שאנחנו גרושים, זה התאים לנו". קלוני: "אנחנו חייבים להיות

גרושים כי אני נשוי עכשיו. אחרת זה היה רע מאוד. רק אומר". רוברטס: "ג'ורג' ואני רצינו לעשות יחד קומדיה, לתת לאנשים חופשה מהחיים אחרי שהעור לם עבר תקופה קשה כל כך. זה כמו שאת הולכת על מדרכה כשקר בחוץ ומגיעה למקום נחמד שמואר בשמש, והקרניים נוגעות בגב שלך ואת אומרת: "כן, זה בדיוק מה שהייתי צריכה להרגיש".

זה נכון שמעולם לא נפגשתם לפני "אושן 11"?

רוברטס: "הכי מצחיק בפגישה ההיא עם ג'ורג' היה שבתקשורת החליטו עוד לפני כן שאנחנו ידידים. קראתי על כך כשהלכתי למסיבה אצלו וחשבתי: "אצטרך לפגוש את האיש הזה מתישהו, כי נראה שהוא נהדר".

קלוני: "אני באמת כיפוי!"

רוברטס: "יש בינינו אלכימיה שמרגישים בה מרחוק, נדמה לי".

קלוני: "תמיד חיבבתי את ג'וליה ומהרבה סיבות. אחת מהן היא שהיא כוכבת קולנוע מושלמת אבל גם מוכנה לא להתייחס לעצמה ברצינות. וזה חשוב כי בלינו יחד הרבה זמן. היא גם שחקנית מוכשרת מאוד, היא עובדת ממש קשה אבל אף פעם לא רואים אותה מזיעה, וזאת תכונה שאני מעריך יותר מכל אצל השחקנים האהובים עליי, כמו ספנסר טרייסי".

ג'וליה, את המפיקה של הסרט יחד עם ג'ורג', וברור שיש לך ניסיון רב בקומדיות רומנטיות. מה הבאת איתך לסרט מהסוג הזה?

רוברטס: "זה ז'אנר שאני אוהבת להשתתף ולצפות בו, ואני חושבת שקשה לעשות אותו נכון. יש בו מתמטיקה פשוטה, אבל איך הופכים אותו למשהו מיוחד? איך גורמים לכך שאנשים ימשיכו להיגעניין למרות שהם יודעים מה יקרה?"

הוליווד התקשתה לענות על השאלות האלה? יש כיום הרבה פחות קומדיות רומנטיות מבעבר, וכבר אמרת שהתסריט של "כרטיס לגן עדן" היה הראשון שעניין אותך מאז שקייבלת את "נוטינג היל" (1999) ו"החתונה של החבר שלי" (1997).

"אני חושבת שלא הערכנו מספיק את הקומדיות הרומנטיות שהיו לנו אז. לא רואים את כל ההשקעה המאומצת והמשיכה בחושים, כי אלה סרטים כיפיים וחביבים ואנשים צוחקים בהם, מתנשקים ומתנהגים בשוכבות. אני גם חושבת שזה שונה לקבל תסריטים בגיל 54. היום לא אוכל לקבל סיפור כמו 'החתונה של החבר שלי' כשאני נופלת מכיסא וכל השאר, כי..."

קלוני: "תשכרי את הירך שלך".

רוברטס: "אני אשבור ירך! הו, ג'ורג'... אבל היה נחמד לקרוא משהו שמתאים לגילי ושהבדיחות בו הגיוניות ושאיני מבינה מה עובד רות הדמויות בסרט. זה מה שאני שים רוצים לראות, את המקום שאת מקדישה לדברים האלה בלב שלך, ולא רק 'בואו נעשה משהו מצחיק כי אנחנו אוהבים את זה'".

ועדיין חשוב להצחיק. ב"כרטיס לגן עדן" יש סצינה שבה הדמויות שלכם רוקדות שיכורות לצלילי השיר Gonna

קצרי רוח

נעמה גולדברג

"אישה יפה". פגיעה מינית? אל תבלבלו אותנו עם עובדות צילום: Buena Vista / Moviepix / Hulton Archive / Getty Images IL

"אישה יפה"? צעירה יפה. שקפצה אל מותה

בישראל רוצים להפיק מחזמר לפי הסרט, בכיכוב עזר פז ואנחל בונני. נראה ששכחו שמין תמורת תשלום, מקורו בטראומות נוראות

"אישה יפה" וכי הם מתכוונים להפיק על פי מחזמר בארץ. הדוגמנית ואושיית הרשת עזר פז נבחרה לגלם את דמותה האגדית של הגיבורה, ויויאן. בתוכנית "הערב עם גיא פינס" היא הישירה את עיני האיילה שלה אל הצופים וסיפרה כי היא נכנסת לנעליה הגדולות של ג'וליה רוברטס. בכתבה אחרת באותה תוכנית סיפרו עליה שהיא מתחזקת חשבון "אונלי פנס" מצליח, שבו היא חושפת חלקים מגופה ולא מרגישה צורך להתנצל על כך. אנחל בונני יגלם את ריצ'רד גיר השרמנטי. הוא מסביר כי למרות אי הנוחות שגורמת לכולנו העלייה, (אולי בגלל עידן המיטו המרגיז), הרי שיש כאן הצלה הדדית. זו מערכת יחסים שוויונית בה הלכות והזונה מצילים זה את זה, הוא מרגיע.

תעשיית המין מגלגלת מיליארדי דולרים בכל שנה, לכן אין פלא שיש מי שרוצים לשמר אותה. הם טוענים שאין להילחם בתופעה כל כך "טבעית" שהרי זהו "המקצוע העתיק בעולם"

מוטיב "ההצלה והריפוי" מופיע גם בסרט "לעולם לא מאוחר מדי", המוקרן בימים אלו בבתי הקולנוע בארץ. הסרט מציג מערכת יחסים בתשלום בין אישה מבוגרת (אמה תומפסון המוכשרת) ל"נער ליווי" צעיר, כעניין של מה בכך. כתבות סיקרו בהתפעלות את מיניות האישה המבוגרת, הבאה לידי ביטוי לראשונה בקולנוע, אבל כמעט שאין איזכור לניצול ויחסי הכוח בכל הנוגע למין תמורת תשלום. טראומות? פגיעות מיניות? בני אדם מנצלים שהגיעו מסביבה לא מוגנת? בואו לא נבלבל את הצופה עם העובדות ונהרוס לו את חווית הצפייה והפנטזיה. מערכת משומנת של יחסי ציבור וכסף מערפלות את חוש הביקורת שלנו. לפני שלושה חודשים היא קפצה אל מותה. והיא בת 27 בלבד.

הכותבת היא מייסדת ומנכ"לית עמותת "לא עומדות מנגד"

לפני שלושה חודשים איבדתי אותה. צעירה יפה, והיא רק בת 27. שוחחנו כמעט כל יום, היא היתה משאירה לי הודעות קוליות ארוכות וכואבות על החיים הקשים שלה, ועל היום בו תעזוב את הזנות. החיים הנורמטיביים היו כמעט שם, "הושט היד וגע עם". פעם אחת אפילו הצלחנו לסדר לה עבודה אחרת, כוו שרצתה, אבל היא לא החזיקה מעמד יותר משבועיים. אמרה שהיא לא רגילה לעבוד בסביבה של אנשים "נורמליים", כי "על מה יש לדבר איתם?" מיום ליום התרחק החלום, וככל שהוא התרחק כך התגבר זעמה. הכעס שלה עלה על גדותיו, ולא אחת הפך אותה לאלאימה. היא סיפרה שיום אחד שברה לסרסור שלה את הרהיטים והטלוויזיה בדירה הדיסקרטית, שם סחר בה ובנשים אחרות. היא לא יכלה להכיל יותר את הכאב ואמרה: "מהלקוח העשירי אני מתפרקת". פעם סיפרה לי שכשחיהה פטוזה היה אביה נותן לה צעצועים רבים אחרי שהכה אותה. לרוב היו אלה דובונים חמודים. באופן מוזר, היא היתה גוזרת להם את האוזניים ואת איברי המין. המעשה הסימבולי הזה — שאין מי ששומע אבל יש מי שפוגע — ליווה את חייה, כאב שקבור אי שם בנפש, בילדותה הלא מוגנת. כמו נשים רבות אחרות בתעשיית המין, מי שנפגעה בילדותה מתרגמת את הכאב על ידי החזרת השליטה בשדה הזנות. כשיחזרת הרבות שקיימנו היא היתה לרגע נאחזת בתקווה, אבל או היתה מאבדת אותה שוב ושוקעת בתהומות הייאוש. הסיפור שלה אינו יוצא דופן והוא מאפיין נשים רבות הלכודות במעגל הזנות. הזנות הופכת לזוהת, והזנות שקשה להשיל, כוו שרוצים להיחלץ ממנה אבל היא חזקה מדי. תעשיית המין מגלגלת מיליארדי דולרים בכל שנה ולכן יש מי שרוצים לשמר אותה. תומכיה טוענים כי הנשים הפונות לסיוע הן קומץ קטן ולא מייצג ומגנים בחירוף נפש את "זכות האישה על גופה" כערך עליון. הם טוענים שאין להילחם בתופעה כל כך "טבעית" שהרי זהו "המקצוע העתיק בעולם".

לאחרונה פרסמו המפיקים משה יוסף ואיילת רייס כי רכשו את זכויות הסרט המפורסם

קולד צ'יפס". קלונני: "כן". ג'וליה, זה הסרט הראשון שלך בארבע השנים האחרונות. אמרת שאת רואה את עצמך כע" קרת בית, אבל הילדים שלך הם כבר בני-עשרה. את חושבת שהאיזון עבודה-חיים ישתנה אצלך כשהם יעזבו את הבית? "אני מתמודדת עם כל דבר בו מנו. מנסה לחיות בהווה בלי לתכנן, וכרגע לא מחכות לי עבודות. טוב לי ממש לחזור לשגרה, אני אוהבת מאוד להיות בבית, להיות אמא. השהות באוסטרליה היתה לא קלה בגלל הגבלות הקורונה. העובדה שלא היה לנו ממש קשה מעידה על החברות בינינו ועל הסביבה היצריתית שהיינו בה. אני כבר לא בנויה להיות לבד, זה לא ב-DNA שלי". ג'ורג', בשנים האחרונות לא שיחקת בסרטים. אחרי הפסקות ארוכות בין תפקידים אתה נתקף חרדה עם החזרה למשחק? "מי שלא מרגיש פרפרים בבטן לקראת כל תפקיד לוקה בעודף

בוקר יצאתי בשעה מוקדמת וקראתי 'קאא-קאא' וג'וליה יצאה וגם היא קראה 'קאא-קאא', ואז הורדנו לה קפה. הילדים שלי קראים לה 'דודה ג'ורג'". רוברטס: "משפחת קלונני הציגה אותי מבדידות וייאוש. חיינו בכועה וזה היה הזמן הממושך ביותר שהייתי רחוקה מהמשפחה שלי. אני חושבת שלא ביליתי כל כך הרבה זמן עם עצמי מאז שהייתי בת 25". קלונני: "חוף מזה, כשדני והיל-

קלונני: "צילמנו באוסטרליה עם כל ציפורי הבר. הבית של ג'וליה היה מתחת לבית שבו גרנו אמאל, אני והילדים. כל בוקר יצאתי מוקדם וקראתי 'קאא-קאא' וג'וליה יצאה וגם היא קראה 'קאא-קאא', ואז הורדנו לה קפה"

Make You Sweat ומביכות את הבת שלהם וידידיה. הכו"ר יאוגרפיה תוכננה להביך או שפשוט אלתרם? רוברטס: "אנשים רוצים תמיד לתכנן אבל אי אפשר לתכנן צע" דים. צריך פשוט לפתוח את התי" בה ולהניח לקסם לפעול". קלונני: "אני זוכר שבשלב מוקדם בקריירה שלי הייתי צריך לה" תנשק עם שחקנית, והבמאי אמר: 'לא ככה'. ואמרת לי: 'חבה, זה הקטע שלי! זה מה שאני עושה בחיים האמיתיים!' כך היה גם כאן, כי כולם תכננו איך נצטרך לרקוד ואנחנו אמרנו: 'בעצם, יש לנו כמה צעדי ריקוד אינמיים בחיים האמיתיים'. ג'וליה ואני כבר עשינו את כל הצעדים האלה בעבר זה הקטע הכי דפוק". רוברטס: "בכל רחבי העולם". קלונני: "וקייטלין ומקס היו ממש בהלם, לא?". רוברטס: "זה היה היסטרי, הם לא יכלו להוציא מילה מהפה. אם דני ואני נעשה את זה לפני היל" דים שלנו הם כנראה יגידו 'תחפרו

על הסט של "כרטיס לגן עדן". רוברטס: "משפחת קלונני הצילה אותי מבדידות וייאוש" צילום: Vince Valitutti / Universal Pictures / Tulip Entertainment

ביטחון עצמי וזה ניכר בתוצאה. ברגע שאתה מרגיש שהבנת הכל או שאתה לגמרי יודע מה אתה עושה, זה הזמן לפרוש". אחת הכוכבות של "כרטיס לגן עדן" היא בילי לורד, בתה של קארי פיישר המנוחה. אביה, בריאן לורד, משמש כסוכן שלך הרבה שנים, אז אתה בטח מכיר את בילי מאז... קלונני: "מאז שנולדה". זה לא קטע מטורף, לחלוק סצינות עם שחקנית שאתה מכיר מאז שהיתה תינוקת? רוברטס: "עוד יותר מטורף לשאת את התינוק שלה על הידיים כשהיא בצילומים, לא? ככה זה בחיים". קלונני: "כן, כיף להיות בן 61, ומה אגיד לך, זה מגיע ממש מהר". בן 61 אבל עדיין מוכן להצט" לם בלי חולצה — בסצינה עם דולפיין, לא פחות. רוברטס: "הוא נראה מעולה". קלונני: "הסצינה חולפת מהר, זה בטוח. והדולפיין נראה יותר טוב ממני".

רוברטס: "רצינו לת לאנשים חופשה מהחיים אחרי התקופה הקשה. זה כמו שאת הולכת על מדרכה כשקר ומגיעה למקום מואר בשמש, והקרניים נוגעות בגב שלך ואת אומרת: 'כן, זה בדיוק מה שהייתי צריכה להרגיש'"

דיים באו לבקר אותה, הם הגיעו לסידני וקודם כל נכנסו לבידוד של שבועיים". רוברטס: "כל כך קרוב וכל כך רחוק. כשרק הגענו לאוסטרליה ונכנסנו כולנו לבידוד, יצאנו קצת מדענתו. אני זוכרת שביום ה-11 בערך חשבתי: 'מי אני? איפה אני? מה זה החדר הזה שאסור לי לצאת ממנו?' מוזה, אבל לא ציפיתי לזה". קלונני: "והסיבה שהמציאו את האלכוהול". רוברטס: "או את עוגיות השו-

לי בור, אני בורח". ג'ורג', עוד לא התאוששתי מהסיפור על הבמאי שמתח ביי קורת על הנשיקה שלך. אני לא יודע איך התגברת על זה. קלונני: "ואנחנו מתנשקים בס" רט הזה. אבל אני לא רוצה לספר הכל". זו קומדיה רומנטית, אני חו" שב שחקלה מצפה לנשיקה. רוברטס: "נשיקה אחת, ועבדנו עליה משהו כמו שישה חודשים". קלונני: כן, אמרתי לאשתי: 'נד' רשו לנו 80 ניסיונות'. והיא אמ' רה: 'וואט דה פאק?' רוברטס: ב-79 טייקים צחקנו, ורק באחד התנשקנו". קלונני: "טוב, היינו חייבים לע" שות את זה נכון".

לכן הומצא האלכוהול

הסרט צולם באוסטרליה. קלונני מסביר: "התחלנו בהמילטון איילנד (אי גדול באוסטרליה) עם כל ציפורי הבר. הבית שבו ג'וליה התגוררה היה ממש מתחת לבית שבו גרנו אמאל, אני והילדים. כל